

ת"פ 12311/05/17 - מדינת ישראל נגד איתמר כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12311-05-17 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המאשימה:
נגד

הנאשם: איתמר כהן

החלטה

לפניי בקשתו של הנאשם שהורשע ביום 9.9.21 בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה במזיד ברכב, לדחות את הטענות לעונש ולאפשר לו לזמן עד על מנת לתמוך בטענה לפיה היה, בעת ביצועה של העבירה, במקום אחר (אליבי), טענה, אותה לא העלה, לפני שהורשע.

הבקשה והשתלשלות ההליך

1. כאמור לעיל, הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות. בדיון שהיה קבוע לטענות לעונש ליום 10.10.21, ביקש עו"ד וייס, שייצג אז את הנאשם, שהות על מנת להמציא מסמכים המתעדים אירועים, עליהם סיפר לו הנאשם סמוך לפני הדיון. עו"ד וייס התרשם שהעמדתו של הנאשם לדיון והסיכון אליו הוא חשוף כתוצאה מההליך מרתיעים אותו, באופן שדי בהטלת ענישה צופה פני עתיד. בנסיבות אלה עתר עו"ד וייס לדחיית הטענות לעונש על מנת לאפשר לו להיערך אליהם.

2. בדיון שהתקיים ביום 30.11.21 הודיע עו"ד וייס שהנאשם הביע בו חוסר אמון וכי אינו יכול להמשיך לייצג אותו. הנאשם בעצמו אמר שהיה בעת ביצוע העבירות בעבודה "שעבדתי בה או שהייתי בראשון אצל אמא של חברה...אני מתכוון בתור אליבי". לדבריו לא אמר את הדברים בעדותו בבית המשפט, משום שעו"ד וייס אמר לו שפניו לזיכוי. (טענה בה כפר עו"ד וייס). לבקשתו של עו"ד וייס ובהסכמתו של הנאשם, הוריתי על עמוד 1

שחרורו של עו"ד וייס מייצוגו של הנאשם.

3. בדיון שנדחה ליום 19.1.22 הודיע עו"ד קשלס שהוא מייצג את הנאשם מטעמה של הסנגוריה הציבורית, אלא שהנאשם לא התייצב לדיון. בדיון שהתקיים ביום 23.2.22 הודיע עו"ד קשלס שלא הצליח להיפגש עם הנאשם, בין היתר משום שהנאשם חלה בקורונה ועתר לדחייה נוספת של הדיון. בדיון שהתקיים ביום 5.4.22 הודיע עו"ד קשלס שהוא מבקש שהות לאתר עד הגנה, על מנת לזמנו לצורך ביסוס טענת האליבי של הנאשם, עליה הוא עומד. לטענתו של עו"ד קשלס, במצב דברים בו לנאשם טענת חפות, יש לאפשר לו לזמן את העד. חרף העובדה שהנאשם הורשע וחרף התנגדותה של המאשימה, דחיתי את הדיון על מנת לאפשר לעו"ד קשלס לברר את השאלה האם קיים אכן עד אותו ניתן לזמן. בדיון שהתקיים ביום 3.5.22 הודיע עו"ד קשלס שרק באותו מועד נודע לו שמו של העד וביקש שהות על מנת לשוחח עם העד. הנאשם הודיע שבכוונתו לשתף פעולה עם הסנגור.

4. בדיון שהתקיים ביום 11.5.22 עתר הסנגור לדחייה נוספת, המאשימה חזרה על התנגדותה. עם זאת, נוכח דבריו של הנאשם לפיהם אמר לעו"ד וייס שבאפשרותו להוכיח שהיה בעבודה או בראשון לציון אצל אמה של חברתו ועל מנת שלא לקפח את הגנתו, נדחה הדיון פעם נוספת. בדיון שהתקיים ביום 6.7.22 הודיע עו"ד קשלס שטרם דיבר עם אותו עד. לאחר הפסקה, הודיע עו"ד קשלס שדיבר עם העד טלפונית אך התקשה לשמוע אותו ולכן עתר לדחייה נוספת. על מנת לקבל את עמדתו של עו"ד קשלס לאחר שידבר עם העד, הודעתי לו שהוא רשאי להגיש בקשה מפורטת עד ליום 14.7.22. עד כה (17.7.22) לא הוגשה כל בקשה והחלטתי תישלח, אפוא, לצדדים.

דיון והכרעה

5. כאמור לעיל, הורשע הנאשם לאחר שנשמעו ראיות. בהכרעת הדין קבעתי שאני מאמינה לדבריו של העד המתלונן, לפיהם, בין היתר, לאחר המקרה, מושא כתב האישום, הגיע הנאשם כשליח פיצה, מ"טוני וספה", לביתו והתנצל על קרות המקרה. עוד התייחסתי לעדותו של הנאשם בבית המשפט, לפיה אכן עבד במשלוחים ב"פיצה טוני וספה", אם כי כפר בטענה שהגיע לביתו של המתלונן.

6. דינה של הבקשה להידחות ולו מהטעם שהנאשם לא מסר עד כה טענה מפורטת לפיה אכן היה במקום אחר ואף לפי דבריו שלו בדיון, שהתקיים ביום 30.11.21 עבד הוא ביום המקרה איהיה בביתה של אמו של חברתו, בראשון לציון, כך שספק אם יוכל לטעון, שהיה במקום אחר. בבקשה הובטעוניהמבקשאיןכלהסברמדוע סבור ב"כ המבקש כי יש בעד, שאת זהותו אינו יודע, כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

7. אני מוצאת מקום לציין, כבר עתה, שבדיון, שהתקיים ביום 3.12.18, בפני כב' השופטת נחמן, הודיע בא כוחו של הנאשם שאין בפיו טענת אליבי (עמ' 5 ש' 19).

8. עד כה, דחיתי את הדיון, תוך ששמתי לנגד עיני את העדפת הצורך בעשיית צדק ומניעת עיוות דין לנאשם, על פני שיקולים שעניינם סופיות הדיון. בפסיקה נקבע לא אחת כי סמכות בית המשפט להתיר הבאת ראיות נוספות משתרעת אף לשלב שלאחר מתן הכרעת הדין וכן כי ביהמ"ש יחרוג מכלל סופיות הדיון במצב דברים בו לא ניתן היה להשיג את הראיות הנוספות בטרם הכרעת הדין וכאשר יש בראיות פוטנציאל שעשוי לשנות את תוצאות ההליך, בעיקר משום שכדברי כב' הנשיא זמורה בע"א 376/46 רזנבאום נ' רזנבאום פ"ד ב' 235, 254 "אמת ויציב - אמת עדיף" (ראו לשם הדוגמא ע"פ 5874/00 לזרובסקי נ' מדינת ישראל (7.6.2001) (להלן: עניין לזרובסקי); ע"פ 29406-08-12 מרדינגר נ' מדינת ישראל ורע"פ 346/14 מרדינגר נ' מדינת ישראל (18.10.2015)).

9. בנסיבות בהן לא רק שלא טען הנאשם את טענת ה"אליבי" בראשית ההליך, אלא טען מפורשות שאין בפיו טענת אליבי; בנסיבות בהן בעדותו בבית המשפט לא מסר כי היה במקום אחר בזמן שהותקף המתלונן; ובנסיבות שעד עתה, בניגוד לדבריו לפיהם יתכן והיה במקום עבודתו א בראשון לציון, לא העלה הוא כל טענה, לפיה אכן היה במקום אחר; טענה אותה הוא מבקש לבסס באמצעות עדותו של עד; ומשלא נמסר כל הסבר לשאלה מדוע לא זומן העד במהלך פרשת ההגנה; אין מתקיימים התנאים בהם על בית המשפט להיעתר לבקשה.

10. לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה. הטיעונים לעונש, יישמעו, כפי שנקבע, ביום 21.9.22.

11. המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בהעדר הצדדים.